

РЕШЕНИЕ

№ 161

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 07.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **8962** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.107, ал.2 от Закона за автомобилните превози (ЗАвтП).
Образувано е по жалба от Папа К., гражданин на Румъния, подадена чрез упълномощения представител адв.Л. Х., срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № РД-14-3603/13.09.2022 г., издадена от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация” – П.. С жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна като издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и на материалния закон. Иска се същата да бъде отменена.

Ответникът - директорът на Регионална дирекция „Автомобилна администрация” – П. (РД „АА” - П.) в изразеното в съпроводителното писмо, с което административната преписка е изпратена на съда, кратко становище оспорва жалбата като неоснователна и моли съда да я отхвърли.

Софийска градска прокуратура не взема участие по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав, намира жалбата, като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в преклузивния срок по чл.149, ал.1 от АПК, за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е и основателна.

От фактическа страна се установява, че на 13.09.2022 г. при извършване на проверка за спазване на разпоредбите на Закона за автомобилните превози, Закона за движение

по пътищата и издадените въз основа на тях подзаконовни нормативни актове и извършване на проверка за осъществяване на нерегламентиран превоз на пътници от Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”, с цел превантивно осигуряване на безопасността на пътуващите, както и за прилагането на законовата и подзаконовата нормативна база, регулираща превоза на пътници и преодоляване на икономическите последици от пандемията от COVID-19, старши инспектор в отдел „Контрол” към РД „АА” – П., след оказано съдействие от органите на Регионална дирекция „Гранична полиция” – Н., е установил, че Папа К., гражданин на Румъния, с личния си автомобил марка „М.”, модел „С.”, с рег.№ ОТ-70-Х., регистриран в Румъния, извършва международен обществен превоз на петима пътници от Румъния за Италия. След запитване до румънските компетентни органи е установено, че водачът превозва пътници в МПС, което не е вписано в списъка към лиценз за обществен превоз на пътници на територията на Общността. От направена справка в информационните масиви на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” е установено, че международният обществен превоз се извършва без за моторното средство с рег.№ ОТ-70-Х. да има издадено заверено копие към лиценз на Общността и същото не е вписано в списъка на моторните превозни средства към лиценз, издаден от министъра на транспорта и съобщенията. Така установеното е прието, че представлява административно нарушение по смисъла на ЗАНН, с оглед на което посочените констатации са отразени в Акт за установяване на административно нарушение № 327081/13.09.2022 г. Срещу Папа К. е издадено и наказателно постановление № 35-0000964 от 13.09.2022 г., с което на същия е наложено административно наказание „глоба” в размер на 2000 лв. за нарушение по чл.6, ал.1 от ЗАвтП. Едновременно с това с оспорената в настоящото производство заповед на основание чл.107, ал.1 във вр. с чл.106а, ал.1, т.1, б.,„а” и т.4, б. „б”, ал.2, т.1 и т.3 и ал.7 от З. са наложени и следните принудителни административни мерки:

1. временно спиране от движение на МПС марка „М.”, модел „С.”, категория М1, с рег.№ ОТ-70-Х., регистриран в Румъния, собственост на Папа К., до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца, чрез сваляне и отнемане на 1 бр. табела с рег.№ ОТ-70-Х. и отнемане на свидетелство за регистрация №[ЕИК], издадено в РРумъния и

2. временно отнемане на свидетелството за управление на МПС № 826588 на лицето Папа К. до отстраняване на нарушението, но за не повече от 1 година.

При тези данни съдът намира от правна страна следното:

Обжалваната заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-3603/13.09.2022 г. е издадена от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация” – П., който с оглед разпоредбата на чл.107, ал.1 от З. и дадената с нея възможност за делегиране на правомощията на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”, осъществена със заповед № РД-01-553/23.11.2021 г., е и компетентният да издава заповедите за налагане на ПАМ по чл.106 и чл.106а от З. орган.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма. Същата е подробно мотивирана, като съдържа правните и фактическите основания, въз основа на които са приложени ПАМ.

При издаването на оспорената заповед не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната ѝ.

По приложението на материалния закон:

Съгласно чл.6, ал.1 от З. обществен превоз на пътници и товари се извършва от превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността, удостоверение за регистрация за извършване на „Пътна помощ" или удостоверение за регистрация - за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон. Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" води регистър към лицензите на Общността и лицензите за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България. Р. съдържа: № на лиценза, наименование и правна форма на превозвача, ЕИК, адрес на управление на превозвача, имената на професионално компетентното лице, брой копия или удостоверения към съответния лиценз, издадените наказателни постановления, списък на превозните средства, с които превозвачът извършва дейността.

По смисъла на чл. 106а, ал. 1 от ЗАВП, за преустановяване на административните нарушения по този закон се прилагат изрично предвидените в него ПАМ, поради което те са от вида на преустановяващите. Именно такива са приложените в случая мерки: по чл.106а, ал.1, т.1 от ЗАВП, изразяваща се във „временно спиране от движение на моторно превозно средство до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца“ и по чл.106а, ал.1, т.4, б.,б“ от същия закон - отнемане на свидетелство за управление на моторно превозно средство до отстраняване на нарушението, но за не повече от една година.

Предпоставка за прилагане и на двете принудителни административни мерки е извършен превоз на пътници или товари, без да има издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или без заверено копие към лиценза на Общността, като по т.1 мярката се налага спрямо автомобила, с който е извършен превозът, а по т.4 спрямо водача. Анализът на визираните норми обосновава извод, че за да се приложат принудителните административни мерки е необходимо кумулативното наличие на следните условия: 1) да е извършен обществен превоз на пътници и 2) превозът да е осъществен с МПС, за което няма издадено удостоверение за обществен превоз на пътници, респ. заверено копие от лиценз на Общността. Съгласно легалната дефиниция на §1, т.1 от ДР на ЗАВП, „обществен превоз" е превоз, извършван за чужда сметка или срещу заплащане и икономическа облага, който се извършва с моторно превозно средство, а по дефиницията на т.2 „превоз на пътници“ е дейност на лице, което извършва услуги по извършване на превоз на пътници с моторно превозно средство за чужда сметка или срещу заплащане или икономическа облага.

В случая по делото са налице данни за осъществяването на превоз на пътници от Папа К., както и че този превоз е извършен срещу заплащане, като са представени копия от касови бонове за заплащането на 500 леи за всеки от петимата пътници. Издаването на платежен документ доказва, че превозът е извършен с търговска цел и опровергава твърдението на жалбоподателя за подялба на разходите, т.е. за заплащане единствено на съразмерната част от цената на горивото и винетните такси. Следователно превозът е извършен с цел печалба, каквато е търговската цел на занятието, което отличава търговската дейност от обикновеното гражданско споразумение. Доказан е както размерът на договореното възнаграждение за превоза, така и направеното от пътниците в автомобила плащане на тази цена.

Втората предпоставка за прилагане на принудителните административни мерки по чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „а“ и т. 4, б. „б“ от ЗАвтП е да се докаже, че за превозното средство, с което е осъществен превозът на пътници не са издадени съответните разрешителни. В жалбата не са наведени доводи и не са представени доказателства в тази насока. Изложеното обосновава извод, че е налице фактическият състав на чл.106а, ал.1, т.1 и т.4, б.„б“ от ЗАвтП за налагане на процесните принудителни административни мерки. Независимо от това обаче, настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е незаконосъобразна с оглед на определения в нея срок на действие. Срокът за прилагане на принудителните административни мерки в случая е определен по следния начин: „до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца“, респ. „до отстраняване на нарушението, но за не повече от една година“. Така определен срокът представлява буквално пренасяне на текста на приложимите правни норми. Липсата на конкретизация относно продължителността на срока, респ. излагането на мотиви в тази насока, обосновават извод за нарушение на принципа за съразмерност по чл.6, ал.2 от АПК, който предвижда, че административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава. Безспорно е, че една от целите на закона е да се осигури безопасност на автомобилните превози на пътници, но това трябва да става със законосъобразни средства.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав намира оспореният административен акт за постановен в несъответствие с целта на закона, което налага неговата отмяна, съгласно чл.146, т.5 от АПК.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, предл. второ от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Папа К., гражданин на Румъния, заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-3603/13.09.2022 г., издадена от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация” – П..

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: